

Становище

от проф. д-р Огнян Константинов

за дисертационния труд на Гергана Тодорова Маринова
на тема „*Ролята на българските педагози и българската музика в
изграждането на съвременна контрабасова школа в Мексико*”
за присъждане на образователната и научна степен „доктор” в
професионално направление 8.3 „Музикално и танцово изкуство”

Биографични данни за докторанта

Гергана Маринова завършва СМУ- Бургас през 1990 г. със специалност контрабас в класа на Величка Георгиева. Продължава образованието си в НМА „Проф. Панчо Владигеров” като студентка на проф. Тодор Тошев и проф. д-р Петя Бъговска, завършва Академията през 1995 г. с магистърска степен. От 2011 до 2014 г. учи музикотерапия в Instituto Mexicano de Musicoterapia Humanista в гр. Мексико, завършва през 2014 г. като магистър.

Професионалният път на Гергана Маринова започва още по време на следването ѝ в НМА, тя е участник (като тустист и водач) в множество оркестри у нас и в чужбина – Opera Pylzen, Opera Orava, Youth Orchestra of the Menuhin Academy, Нов симфоничен оркестър и др. От 1999 до 2005 г. е водач на група в “Orquesta de Norte” в Португалия. Пълноценна реализация намира в Мексико, където от 2008 г. е помощник-водач на контрабасите в

“Orquesta Filarmonica de Jalisco”, а от 2016 г. преподава контрабас, музикотерапия и камерна музика в “Universidad de Guadalajara”, гр. Гуадалахара.

Сред солистичните изяви на Гургана Маринова през годините бих искал да открия световната премиера на концерта за контрабас “L`inferno” от Хосе Алехандро Ернандес Каденго. В изнесените концерти от докторантката виждаме всички най-известни и характерни произведения за контрабас – концертите на Хофмайстер, Ботезини, Ж. Франсе, Дитерсдорф, М. Големинов, както и сонати и пиеси от Телеман, А. Русел, Драгонети, Росини и др. Богатият репертоар несъмнено помага на Гургана Маринова в нейните анализи, сравнения и заключения в нейното изследване, допринася за тяхната прецизност и обективност.

Дисертационният труд представен от Гургана Маринова, е с обем от 119 страници. Съдържа пет глави, обобщение на приносите на дисертацията и заключение. Приложен е списък с концертните изяви, публикациите по темата и използваната библиография и интернет източници.

Уводът излага целите и предметът на дисертацията – значението и ролята на българските педагози, особено на проф. Никола Попов, както и произведенията от български автори за контрабас в изграждането и развитието на контрабасовата школа в Мексико.

Първата глава разглежда в исторически план зараждането и развитието на съвременното музикално изкуство на Мексико. Отбелязано е влиянието на испанската култура върху процесите на изграждане на музикалните институции в страната. Проследено е създаването и развитието на контрабасов клас в Националната консерватория, както и ролята на известни

музиканти като Джовани Ботезини и Гуидо Галиняни. Централно място в главата заема българското присъствие в развитието на мексиканската контрабасова школа – най-вече на Никола Попов. Интервюирани са няколко негови изтъкнати студенти, които споделят своите впечатления от Н. Попов и неговия методически подход. Важно място е отредено на българската методическа и художествена литература за контрабас.

Втората глава е посветена на творчеството на композитора Емил Табаков за контрабас. Гергана Маринова представя творческото развитие на композитора през годините, както и неговата тясна връзка с контрабаса. Споменати са основните произведения на Емил Табаков – симфонични, солови, камерни, вокални. Разбира се, във фокуса на изследването е музиката за контрабас на Табаков. Подробно разгледани са „Мотиви за соло контрабас” и „Соната за соло контрабас”. Направена е връзка между музикалния език на Табаков и интерпретационно-инструменталните проблеми в произведенията.

В третата глава Гергана Маринова разглежда „Концерт за контрабас и струнен оркестър” от Марин Големинов. Този концерт е едно от последните произведения на Големинов (композирани е през 1993 г.), и характеризира по най-добър начин привързаността на автора към мотивната структура и нестандартните звуково-темброви комбинации. Направеният интерпретационен анализ би помогнал на младите контрабасисти в усвояването на това сложно произведение.

Четвъртата глава представлява преглед и анализ на „Етюди за контрабас на народностна основа” от проф. Николай Николов. Предложени са апликатурни и интерпретационни решения за сложните в ритмическо и

изпълнителско отношение места, обусловени от неравноделната ритмика, разнообразните начини на звукоизвличане и тоновия обем на етюдите. Факт е, че тези етюди са широко използвани от Никола Попов, авторката и другите български педагози в Мексико в ежедневната им практика.

Петата глава обобщава личния опит като педагог на Гургана Маринова в Университета в Гуадалахара. Отбелязана е ролята на българската методическа литература - „Гами за контрабас“ и „Технически упражнения за контрабас“ на проф. Тодор Тошев, техническите упражнения “Studies for double bass” на проф. д-р Петя Бъговска . В тази глава се вижда и друга страна от компетентостта на Г. Маринова – музикотерапията. Показани са начини за хармоничното взаимодействие между човешката физика и психика в процеса на музициране.

Заклучение

Представеният от Гургана Маринова дисертационен труд е добре структуриран, разглежда подробно и задълбочено интересна и важна за нашата музикална история тематика. Приложен е списък с концертни изяви, пряко свързани с изследваните произведения. Смятам за неоспорим принос на труда показаната и добре изследвана връзка между българската контрабасова школа и развитието на контрабасовата изпълнителска практика (солистична, камерна и оркестрова) в Мексико, между личности като проф. Тодор Тошев, проф. Николай Николов и проф. Никола Попов. В дисертацията се показва значението на произведенията от български композитори (методически и художествени) в изграждането на съвременните мексикански контрабасисти. Трудът предлага изпълнителски и

интерпретационни решения, които биха били от полза за всеки контрабасист - студент или професионалист. Гургана Маринова засяга и коментира една особено важна за всеки изпълнител проблематика, свързана с взаимодействието на човешката психика и физика в процеса на музициране. Мисля, че направените предложения в тази насока са друг сериозен принос на дисертацията.

На базата на изложеното дотук, убедено предлагам на уважаемото научно жури да присъди образователната и научна степен „доктор” в професионално направление 8.3 „Музикално и танцово изкуство” на Гургана Тодорова Маринова.

проф. д-р Огнян Константинов